

„Stilly Lutherusoweje prjotk lasowacz ic. Jako je ta najwoscha duchomna Rada w Draždžanach tu Pschikasnju dawta, je wona wjeszje to wopomnita, so so ta Domjaza Postilla Lutherusowa najljepje sa Ludži na Wsach, a w domjazym Schtantczi hodži. Tehodla saleizi so nam na to kedžbowacz. Runje kajž tejsch tašama, we Meni nascheho najnadnischeho Krala a Kursjerschtu, kojnsche Ljeto temu Safožerej tu reje Postilly, tu Frejotu, ju czischczecz, nadnje wudžjelita je. Haj niz jeno so woje dobre Spodobanje wopokasata, ale tejsch jecho moznje schuzowata, jako so ji njekotři njehajnbiczi sweczichu, so ji schkodžicz nemožachu.

§. 9. Schwortemu njechamy tejsch tudy sabndž njekotrych waschich lubych Knesa Duchownych wutrobnu Radu a lubosnu Pomoz pschi tu tem Džjeli sabndž. Sa kotruž so my jim tu sjaunje džakujemy. Tejsch je nas wasche lubosne Hohrjewfaczje, jako jich tak welje nanju sawdawasche je, we naschim Prjotkwasczu pošylniko. Stem Sawdanjom sje wy ton Saloscht, kiž je hewak pschi Czischczenjju tajkich Knihow czescki, pomhali trochu položicz, hebi pak sje wy jenu drohu jasnu Sswjezu kupili, kiž može wam swjeczicz, hacž pschendžecze ton czjemny Dot, a Puszinu teho njekšicheho hubeneho Žiwjenja kramnym Rotam teho noweho wjecžneho Jerusalema.

§. 10. Jeli so je to jena Pncha dobrych Knihow, dnž su do welje zushch Rečow pschetožene: kajž to Arndtowe wjerne Escheszjanstwo, kotrež je džekacz zushch Rečach klasowanju; da tejsch ta Pncha naschej Domjazej Postilli Lutherusowej nepobrachnje. Pschetož w Rečzi 1545. je ju jedyn Wienom Michal Rötting, w Myrnberku, a tejsch 1597. M. Jan Wankel, na Pschikasnju Hertzoga Fridricha Wilhelma do kaczanskeje Rečje pschetožil. Dalje je ju tejsch Miklawsch Hendriks do Hollandiskej Rečje pschetožil. Teho runja je wona tejsch w Rečzi 1582. po delnej Saksonskej Rečzi czischczana. Wjeszje wokoto cziczeczi Mohlow je wona w njemskim wohndata. A njek mamy ju tejsch, Džak bydž Bohu! we Herfkej Rečzi, w Tych Rečach je wona wjeszje welje tawent Žonowanja a Plodow pschineska, Boh daj! so by so to tejsch we naschej stalo!

III.

§. 11. To wschitko, wosebnje a sromadnje, je nas wabiko, Lubi Eserbjo, wam te krasne Knihy pschetožicz. Bjerno je, so bychmy složej Prozu ktemu pschitkali, dy bydžichmy hebi drudu Pschetoženju wsali. Schtuž je ju w njemskim lasowak, ton budže wedžicz, so ma husto njekotre nesnajomne Sstowa a Pschislowa, kotrež su w swojim Czazu wschitkim sjaune a snajomne byte; ale nam su wone njek počale trochu zuse a nesnajomne bydž. To je nam drudy wulku Prozu nacžinilo. Pschetož te czescke nesnajomne Sstowa dnyrbjadu tolla sjaune, a po waschej Rečzi, tejsch te Pschislowa po Waschnju waschich Pschislowow, pschetožene bydž.

§. 12. To Waschnje k Pisanju smy my sweczeho wobkhowali, kaskež je naschi stari Wotzojo, czi Pschetožerjo Božeho Pisma, mjeli su. My nesmy na tem Waschnju